

Steengjærderne iberegnet. Høiden maa regnes fra Bunden af Hegnsgrøften, hvis saadan findes paa begge Sider, og forsaavidt Hegnsjoden ikke er bredere end høiest $\frac{1}{4}$ Alen, og Boldens Sider saa lidet afvigende fra den lodrette Linie, at tilbøvede Lam ikke kunne befærde dem. Ved Tanggjærder, der lade sig lodret opsætte, kommer det, naar de ere tilbørligt opsatte, ikke an paa, om de ere opsatte paa flad Mark eller paa en Jordvold, og med samme Brede som denne. Bredden paa dobbelte Steengjærder og Tanggjærder vil kunne indskrænktes til $\frac{3}{4}$ a 1 Alen, uden at deres Brugbarhed som lovlige Hegn derved taber. For enkelte Steengjærders og blotte Jordvolves Bedkommende maa Bredden i høi Grad afhænge af Jordens monnets større eller mindre Fasthed; for de første Bedkommende vil den passende Brede være fra $1\frac{1}{2}$ til 3 Alen i Bunden, og for de sidste fra 2 til 4 Alen. Alle Jordvolde bør opsættes af Grønsvær, Lyngtørn og tun i Mangel deraf af Jorden, som den forefindes. Til beplantede Jordvolde af dette Slags Hegn bør altid vælges ved første Anlæg en Brede af 4 Alen i Bunden, og naar først det levende Gærde kan afgive tilstrækkelig Afhegning, behøver Jordvoldens og Hegnsgrøstens Bestaffenhed ikke at komme mere i Betragtning.

c. Som blandet Jord og Vandhegn maa paa de Egne, hvor saadant Hegn er brugeligt, agtes lovligt: Jordvolde med store dobbelte Vandgrøfter, dog med Indskrænkning i de i Forordningen 29de October 1794 opgivne Maal: saaledes at Jordvolden (med eller uden Beplantning) indtager indtil 3 Alens Brede i Bunden, foruden 1 a $1\frac{1}{2}$ Dvanteer Hegnsfod ved hver Side og $1\frac{1}{4}$ Alens Høide i lodret Maal, og hver Vandgrøft $1\frac{1}{4}$ Alens Dybde, ligeledes i lodret Maal, og indtil $1\frac{1}{2}$ Alens Brede foroven, forsaavidt Vandafledningen ikke kræver større Brede og Dybde.

d. Udelukkende Vandhegn i Sletgrøfter eller naturlige Vandløb, forsaavidt de skulle danne Hegn, bør være 5 Alen brede og saa dybe, at der hele Aaret igjennem kan

være mindst 1 Alen Vand. Ved en mindre Vandmasse udfordres steile Bredder og en Dybde af 2 Alen. Hvor Gæs holdes af en eller af begge Naboerne, maa Vandgangsbredden eller henholdsvis begge Bredder understøttes af et Riisgærde, mindst 1 Alen høit, forsaavidt Breddens egen Steilhed og øvrige Bestaffenhed ikke afgiver tilstrækkelig Hindring.

e. Forsaavidt Hegnet mellem 2 Naboers Grund ender ved et Vand, skal Hegningen først anses tilstrækkelig, naar den ved anbragte Stænger eller paa anden passende Maade gaar saa langt ud i Vandet, at Creaturer ved laveste Vandstand ikke kunne vade udenom Hegnet eller trænge dergjennem. Dog maa ved en Na eller en Bæk sligt Hegn hverken være til Hinder for Fiskenes Gang eller Vandets frie Løb. Forsaavidt Gæs komme i en saadan Mark, maa de holdes i Løir eller tilbørligt fængslede paa anden Maade.

Hvor en Vandgrøft eller et Bæffeløb gaar fra den ene Naboes Lod ind i den andens, bør der ved Steinfite, Siverer, Vandhælle eller paa anden passende Maade drages Omjorg for, at den tilbørlige Hegning opnaaes, uden at Vandets Løb hindres.

f. Hvor Led, Laage eller Stænte paa alfar Bet eller Sti skal hegne, maa disse i enhver Henseende opfylde de Betingelser, som ere foreskrevne for de under denne Paragraphs Bøgtl. a. omtalte Hegn. Leddet maa desuden være letgaaende, af fornøden Brede, mindst $3\frac{1}{2}$ Alen, til at hægte tilbage, og forsynet med saadant Luffe, at det af sig selv let smækker i, og at Nibende kunne aabne og luffe det fra Hesten. Laagen maa ligeledes være letgaaende og forsynet med behændigt og sikkert Luffe, og Stænten maa være forsynet med Graad. Til Hegn mellem Havelodder og Jordstykke, hvorpaa ingen Creaturer holdes, skal $1\frac{1}{4}$ Alens Høide for ethvert Slags Hegn og 9 Tommers Afstande i Stængegærder, Metaltraadshegn og Stakit anses for tilstrækkelig lovligt Hegn.

Uf. S. M. Petersen:

2) Stedetfor Stykkerne b og c sættes: